

सुनीन्दैः” । केशवोऽपि “त्राल्ले हीनबली बली षडधिके वीर्ये षड्विंशोदयः” । “सर्व एव खचरा ददतीदं जीवश-
र्भगदितं हि तदायुः । अहः स्त्रोच्चहीनः स चेत् षड्-
गृहो नो भचक्राद्विशोध्योऽथ भागीकृतः सन् । कुवेदत्तुनागै
८६४१ हंतो वेदखाज्ञै ५०४ विभक्तोदिनाद्यन्मवलेव-
मायुः” अहोभ्यः खरामै ३० हृतेभ्योऽधिसासाः पत-
क्लैश्च तेभ्योभवेयुस्तदाब्दाः । भचक्रार्द्धाहान्यादिकोऽन्यो-
विधिर्यः सपिण्डोद्भवयुर्वदेवात् कार्यः इति । आयुः-
स्वथैतेषु बलाढ्यलक्षणे विहाय राशीन् कतलिप्तिकेऽत्र
भक्ते द्विशत्या २०० फलमद्भुतं यत्स्यात् विजगन्मायुषि
तच्च योज्यम् । लग्नार्कयोरर्कशशाङ्गयोश्च लग्नोडुपयोरपि
वीर्यसाम्ये । तदायुषोरैक्यदत्तं भवेदयत् तत् श्रीधराद्यैः
स्मृतमायुस्तम्” इति लग्नायुः । “ये धर्मकर्मनिरता विजि-
तेन्द्रियाये ये पथ्यभोजनजुषोद्विजदेवभक्ताः । लोकोत्तरन्द-
धति ये कुलशीललीलां तेषामिदं दत्तमायुर्ददार्धभिः” ।
अष्टवर्गादपि आयुर्दायज्ञानं भवति तच्चाष्टवर्गशब्दे उक्तं
प्रायम् । ५२२ छडे दृश्यम् न ज्ञायायुःकेन्द्रायुःप्रभृतीनां
विस्तरभयादिहास्तुतिराकरे तच्च दृश्यम् ।

आयुर्द्वयं न० आयुःसाधनं द्रव्यम् शा० त० । १ औषधे
रत्नमा० २ आयुःसाधने धृते च “आयुर्वै” इति मित्युक्तेः
इतस्यायुर्जनकत्वात्साधनत्वम् ।

आयुर्योगः ५० उचितस्यायुषोऽप्यपकः योगः । ज्योतिषोक्ते
अहयोगभेदे सचायुःशब्दे दृश्यः ।

आयुर्द्वि स्त्री आयुषो द्विः । द्रव्यविशेषसेवनेनायुषो
द्वौ तानि च द्रव्याणि कतिचिदुच्यन्ते । रस एव तावत्
सर्वपेक्षयायुर्द्विकरः “अश्वक्” तव बीजन्तु मम बीजन्तु
पारदः । अनयोर्मेहनं देवि ! स्रष्टुदारिद्र्यनाशनम्”
इति सर्व० द० गौरीं प्रति शिववाक्यम् “कर्मयोगेन देवेशि !
प्राप्यते पिण्डधारणम् । रसश्च पवनश्चेति कर्मयोगो
द्विधा स्रष्टः । मूर्च्छितो हरति व्याधीन् स्रष्टो जीवयति
स्वयम् । बद्धः खेचरतां कुर्याद्भ्रमो वायुश्च भैरवि !” इति
सर्व० द० तन्त्रवाक्यम् । यथा च वायोनिरोधेनैव आयु-
र्द्विः । तथोक्तं काशी० “संनियस्येन्द्रियग्रामं नातिनी-
चोच्छ्रितासनः । मध्यमञ्चोत्तमं चाथ प्राणायामस्तुपक्र-
मेत् । चलेऽनिले चलं सर्वं निश्चलं तत् निश्चले । स्थाणुत्व-
माप्नुयाद्योगोततोऽनिलनिरोधनात् । यावद्देहे स्थितः
प्राणो जीवितं तावदुच्यते । निर्गते तत् शरणं ततः प्राणं
निरोधयेत् । प्राणायामेन युक्तेन सर्वव्याधिजयोभयेत्

अयुक्ताभ्यासयोगेन सर्वव्याधिसंज्ञकः” ततश्च प्राणायामस्य
सर्वव्याधिहरत्वादयुर्द्विकरत्वम् । अस्माद्यायुर्द्विकरत्वे
ऽन्यदपि कारणम् तथा हि “षट्त्रिंशसंभवेत् प्राणः षट्प्राणा
नाडिका मता । षट्त्रिंशस्त्रिंशोरात्रो जपसंख्याक्रमो-
मतः । एकविंशतिसाहस्रं षट्शतानि महेन्द्रि ! । जपति
प्रत्यहं प्राणीवि” तन्मोक्षा २१६०० एतन्मिताः आसङ्कपाः
प्राणक्रियाः अहोरात्रे भवन्ति वत्सरसंख्यया ३६० शुणि-
तास्ताः ७७७६००० एतन्मिता वत्सरे भवन्ति । “शतायुर्वै
पुरुष” इति श्रुत्या मनुष्याणां स्वाभाविकशतायुर्द्वोक्तेः शतेन
शुणितस्ताः ७७७६००००० एतन्मिताः प्राणक्रिया
मनुष्याणां जीवनकाले भवितुमर्हन्ति तत्र प्राणायाम-
मादिना प्राणवायोनिरोधे प्राणक्रियानुत्पत्तेः प्राणक्रिया
रोधकाले च यावत् प्राणक्रिया भवितुमर्हन्ति तावन्तः काला
आयुषो बद्धन्ते इति । उक्ताः प्राणक्रियाश्च सुस्थस्यैव भवन्ति
रोगाद्युपसर्गे शीघ्रधावनादिपरिश्रमे च प्राणक्रिया-
धिक्यं भवति तेन स्वल्पकालमध्ये यावत्प्राणक्रिया अप्रेक्षिता-
स्तोन्यूनकालमध्ये तासां सुत्पत्तावायुः क्षयः । शतायुश्च
स्वाभाविकं कर्मवशात् ततोऽन्यूनताऽपि जात्यायुर्भोगानां
कर्मविपाकत्वस्य योगशक्ते उक्तेः । तादृशाल्पायुर्द्विद्विचको
अहविशेषयोगादिज्योतिषे उक्तः । अन्नदोषादीनाञ्चात्या-
युद्धप्रयोजकत्वं स्रष्टुक्तमदृष्टद्वारैव । वैद्यकोक्तापथ्यभोजनस्य
तथोत्पन्न रोगोत्पत्तिद्वारेति भेदः । रोगोपसृष्टदेहं च जीवो
दुःखहेतुत्वात् वज्राद्युपद्रुतदेशवत् शीघ्रं परिजिहीर्षति ।
तथा च देहो यथा न रोगादिभिरुपसृज्येत” तथा यति-
तव्यमितेतदर्थं शास्त्रेषु पथ्योपदेशः इति बोध्यम् ।
एवं खेचरोस्रष्टादीनामप्यायुर्द्विकरत्वम् काशी० उक्तम् ।
“कपालकुहरे जिह्वा पविष्टा विपरीतगा । श्वोर्नन्तर्गता-
दृष्टिर्मुद्रा भवति खेचरी । न पीड्यते स रोगेण न च
लिप्येत कर्मणा । बाध्यते न स कालेन योस्रष्टां वेत्ति
खेचरीम् । चित्तं चरति खेयस्माज्जिह्वा चरति खे गता ।
तेनैषा खेचरी नाम स्रष्टा सिद्धैर्निषेविता । यावद्दिन्दुः
स्थिरोद्देहे तावन्मृत्युभयं कुतः । यावद्बद्धा नभोस्रष्टा ताव-
द्दिन्दुर्न गच्छति । उड्डीनं कुरुते यस्मादहोरात्रं महा-
खगः । उड्डीयानं ततः प्रोक्तं तत्र बन्धोऽभिधीयते । जठरे
पश्चिमं जातु नाभेरुर्ध्वं च धारयेत् । उड्डीयानं ह्ययं
बन्धोऽस्योरपि भयं जयेत् । बध्नाति हि शिराजालं
अधोगामि न भोजनम् । एष जालन्धरोबन्धः कण्ठे
दुःखौघनाशनः । जलन्धरे कते बन्धे कण्ठसंकोचलक्षणे ।